

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 43. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348533331008/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

Her i Parenthesis et lille Ord
Om disse Herrer. *Charles*, kjære Læser,
Er Strykkets Helt; hans Stand paa denne Jord
Er Greve; hans Talent er Floiteblæser,
Skjøndt rigtignok hans Floites Tone hvæser,
Og hans Metier er Diplomat i Nord.
Hans Øines Farve ligner Himlens Blaanen,
Hans Haar er guult, hans Grevskab er i Maanen.

Sit Vaaben bærer han paa venstre Haanden,
Hans Væxt er rank, hans Ansigt fiint og smukt.
Saa ganske lens er han just ei i Aanden,
Skjøndt han al Verdens Viisdom ei har slugt.
Tidt bringer *his nation* ham i Vaanden,
Og aldrig fik med Folkeret han Bugt;
Forresten er hans Hjerte fuldt af Følelse,
Hans Lunge lidt genegen til Forkjølelse.

Om Baron *Marles*, som i min Fortælling
Har Skurkens Rolle, kun en Linie her:
Hans Hjerte var fordærvet af hans Kjælling,
Thi, mellem os, hans Kjælling var en M-
Iøvrigt var han hadet af Enhver,
Thi bag hans Hjerne flød Satirens Vælling.
Men Pligtens jævne Grød han agted' ei,
Han gik, som Mange gaac, den brede Vei.

Hans Blik var spotsk, hans Knebelsbart var snurret,
Paa høire Kind han bar et vældigt Ar;
Hans Haar var stridt og kort og sort og purreet,
Og Ansigtfarven bruun som en Cigar.
Paa Støvlen hang en Spore, som Husar
Han bar en Dyrendal ved Hoftens surret;
Men ei i Aften – nei, thi Kors bevare's!
Her skulde tales fiint, og ei husares.